

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. februar 2014
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Matilde Pedersen Blak
Sagsnr.: 2014-0032-1115
Dok.: 1044129

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 269 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 21. januar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Karen Hækkerup

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 269 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere artiklerne "Støtte efter tvangsægteskab kan koste opholdstilladelse", "Social slagside i regler om opholdstilladelse" og psykolog Dina Wildts kommentar "Endnu en utilsigtet konsekvens af udlændingeloven?" (alle bragt i Information 20. januar 2014) og oplyse, om ministeren finder det hensigtsmæssigt, at et barn, der flygter fra et tvangsægteskab og har brug for samfundets hjælp, efterfølgende skal straffes ved at blive begrænset i sine muligheder for at få permanent opholdstilladelse, samt om ministeren vil tage initiativ til at ændre reglerne.”

Svar:

1. De i spørgsmålet omtalte artikler omhandler kravet om selvforsørgelse i sager om tidsubegrænset opholdstilladelse. I artiklerne omtales en herboende yngre udenlandsk kvinde, der angiveligt er flygtet fra sin familie for at undgå tvangsægteskab, og som nu ønsker at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse. Det fremgår bl.a., at kvinden er optaget på et studie og har mulighed for at få statens uddannelsesstøtte (SU), men at hun er i tvivl om, hvorvidt hun økonomisk kan klare sig for denne. Det fremgår endvidere, at hun tidligere har modtaget ungdomsydelse og er tilkendt revalidering. Endelig fremgår det, at hun overvejer at søge kontanthjælp.

Jeg har ikke nærmere kendskab til den konkrete sag og kan ikke udtale mig om den.

2. Generelt kan jeg oplyse, at regeringen lægger stor vægt på, at ofre for tvangsægteskaber kan få den fornødne hjælp i Danmark. Det er også derfor, at regeringen har iværksat en række initiativer for at bekæmpe tvangsægteskaber.

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har til brug for besvarelsen bl.a. oplyst:

”Regeringen har sammen med satspuljepartierne i juli 2012 lanceret en national strategi mod æresrelaterede konflikter. Strategien har til formål at bekæmpe æresrelaterede konflikter, tvangsægteskaber, social kontrol mv. Strategien sætter fokus på bedre samarbejde og koordinering mellem myndigheder og organisationer, opkvalificering af fagfolk, en særlig indsats mod genopdragsrejser, støtte til unge, forebyggelse, oplysning og holdningsbearbejdning samt viden og forskning på

området. Der er afsat i alt 24. mio. kr. til strategien over fire år. Strategien indeholder over 30 initiativer målrettet henholdsvis unge, forældre og fagfolk.

En lang række af initiativerne er implementeret, og de resterende initiativer forventes implementeret i 2014. Der er bl.a. etableret en central rådgivningsenhed i regi af VISO (den nationale Videns- og Specialrådgivningsorganisation) i Socialstyrelsen, som yder rådgivning til kommunerne om æresrelaterede konflikter. Enheden kan bl.a. tilbyde rådgivning i enkeltsager, rådgivning om tilrettelæggelse af kommunens indsats, samt opkvalificering af fagpersoner i kommuner.

Desuden er der pr. 1. januar 2014 gennemført en ændring af serviceloven, så kommunerne har pligt til at tilbyde en handleplan til borgere over 18 år, der står i en alvorlig æresrelateret konflikt. Handleplanen skal bl.a. indeholde en risikovurdering.

Endvidere er der iværksat en ordning, hvorefter børn og unge, der frygter genopdragsrejse, kan udfylde en særlig blanket, der skal øge myndighedernes mulighed for at hjælpe børn og unge, der er sendt eller frygter at blive sendt på genopdragsrejse.

Herudover er der etableret tilbud om støtte til børn og unge, der vender hjem fra genopdragsrejse, herunder tilbud om rådgivningssamtaler samt en hotline vedrørende genopdragsrejser.

Der er desuden iværksat en række initiativer af forebyggende og holdningsbearbejdende karakter, herunder kampagnen "Et spørgsmål om ære" og en app om æresrelaterede konflikter målrettet unge og fagfolk."

3. Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen i tre år forud for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5.

Ungdomsydelse, revalideringsydelse og kontanthjælp er ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Modtagelse af sådanne ydelser vil derfor som udgangspunkt være til hinder for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Modtagelse af SU vil derimod ikke have betydning for om kravet om selvforsørgelse er opfyldt.

4. Baggrunden for selvforsørgelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, er et ønske om at sikre, at en udlænding der opholder sig i Danmark, er selvforsørgende og samtidig integreres i det danske samfund. Det skal ses i lyset af, at arbejdsmarkedstilknytning og evne til selvforsørgelse har en væsentlig betydning for udlændingens integration i det danske samfund.

I forhold til revalidering er der tale om erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen kommer tilbage på arbejdsmarkedet, så den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv forbedres. Formålet er, at revalidenden kan komme i job og dermed forsørge sig selv helt eller delvist. De personer, der tildeles revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, er bl.a. personer med massive beskæftigelses- eller uddannelsesmæssige vanskeligheder, herunder personer med misbrugs og/eller kriminalitetsproblemer. Der er således tale om en bred gruppe af personer, der kan indgå i et revalideringsforløb.

Det er ikke givet, at et revalideringsforløb lykkes. Således viser en analyse fra 2012 foretaget af Center for Aktiv Beskæftigelsesindsats (CABI), at kun en tredjedel af de personer, der afsluttede et revalideringsforløb i 2010, var selvforsørgende 12 måneder senere. Det er heller ikke givet, at en person, der har gennemgået et revalideringsforløb og er kommet i arbejde, formår at fastholde den med revalideringsforløbet opnåede arbejdsmarkedstilknytning.

Med den gældende ”karensperiode” på 3 år i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, er der en høj grad af sikkerhed for, at personen, der har gennemgået et revalideringsforløb, har fået etableret, genetableret eller konsolideret sin tilknytning til arbejdsmarkedet.

5. Uanset at betingelsen om selvforsørgelse i § 11, stk. 3, nr. 5, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis betingelsen ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN’s konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 14.

6. Det er Udlændingestyrelsen, der tager stilling til, om betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse er opfyldt, herunder om betingelsen i § 11, stk. 3, nr. 5, skal fraviges som følge af Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingestyrelsens afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse kan påklages til Udlændingenævnet, der er et uafhængigt og sagkyndigt nævn oprettet ved lov. Udlændingenævnet er øverste administrative myndighed på området, og nævnets afgørelser kan ikke påklages til Justitsministeriet, ligesom ministeren ikke kan gribe ind i nævnets konkrete afgørelser.

7. Regeringen har ikke aktuelle planer om at ændre kravet om selvforsørgelse som betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.